

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У. 16451/15
12.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Небојше Благоћића из Ниша, Бистричка 9, кога заступа Драги Крстић, адвокат из Ниша, Војводе Мишића 79/3, ради поништаја решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, број 118-00-000052/2015-01 од 16.11.2015. године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Жалбене комисије Владе Републике Србије, број 118-00-000052/2015-01 од 16.11.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Жалбена Комисија Владе Републике Србије, да тужиоцу Небојши Благоћићу из Ниша, Бистричка 9, надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Београд, 03/1 број 118-82/2015 од 07.10.2015. године, којим тужиоцу, запосленом у Министарству унутрашњих послова, Полицијској управи у Нишу, престаје радни однос

са даном 13.10.2015. године, са правом на пензију и пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије, јер су испуњени услови из члана 139. Закона о полицији и члана 43а. став 1. тачка 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Истим решењем, одређено је да тужилац даном престанка радног односа губи звање.

Тужбом, поднетом дана 01.12.2015. године и допунама тужбе од 25.12.2015. године и од 09.05.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да оспорено решење не садржи законске одредбе на основу којих је тужени орган закључио да тужилац нема право да изабере да ли ће користити право на пензију по привилегованим условима и да министар има дискреционо право да донесе решење о престанку радног односа тужиоца услед испуњавања тих услова. Такође, наводи да Закон о полицији, нити Закон о државним службеницима, којима су регулисана права из радног односа полицијских службеника, не предвиђају овакво дискреционо право руководиоца да одлучује о праву на пензију запослених полицијских службеника, без њихове сагласности и воље. Сматра да се одредбама чланова 42., 43. и 43а. Закона о пензијском и инвалидском осигурању осигураницима признаје право на одлазак у пензију мимо општих услова, али да се тим одредбама осигураницима само оставља могућност да сами изаберу да ли ће користити право. Осим тога, наводи да му је превременим пензионисањем пензија мања него што би била да је у пензију отишао након испуњења општих услова, као и да је оваквим поступањем управних органа искључен из рада у изузетно сложеним предметима чије је био носилац. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, као и да наложи туженом органу да тужиоцу надокнади све трошкове управног спора, за судске таксе износ по опредељењу Суда и за састав тужбе износ од 16.500,00 динара.

Тужилац је дана 19.05.2016. године поднео тужбу и Основном суду у Нишу, заведену код тог Суда под бројем 4П1.1661/2016, ради поништаја решења тужене Жалбене Комисије Владе Републике Србије, број 118-00-000052/2015-01 од 16.11.2015. године. Поводом поднете тужбе, Основни Суд у Нишу је донео решење, број 4П1.1661/2016 од 20.05.2016. године, којим се огласио ненадлежним и предмет уступио Управном суду, а будући да се ради о тужби истог тужиоца којом се оспорава исти управни акт који је оспорен и тужбом у овом управном спору, Управни суд по уступљеној тужби није формирао нови предмет.

Тужени орган је доставио Суду списе предмета и одговор на тужбу, у коме је навео да остаје у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Суд тужу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепено решење донето на основу одредбе члана 139. Закона о полицији (Службени гласник РС, број 101/2005...64/2015), којом је прописано да полицијском службенику може престати радни однос и пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије, а у складу са прописима о пензијском и инвалидском осигурању, као и на основу одредбе члана 43а. став 1. тачка 1) Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС”, број 34/03...142/14), којом је прописано да изузетно од члана 43. став 1. овог Закона, осигураник стиче право на старосну пензију кад наврши у 2015. години, најмање 54 године живота и 21 годину и осам месеци стажа осигурања, од чега најмање 11 година и осам месеци ефективно проведених на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем. Првостепени орган је на основу наведених законских одредби, одлучио да тужиоцу престане радни однос 13.10.2015. године, након што је утврдио да су за то испуњени услови прописани наведеном одредбом Закона о полицији, као и услови прописани одредбом члана 43а. став 1. тачка 1) Закона о пензијском и инвалидском осигурању, у погледу навршених година живота и стажа осигурања тужиоца. Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења, тужени орган је закључио да је првостепено решење правилно и на закону засновано, те је жалбу одбио као неосновану, применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 167. тачка 3. Закона о полицији, прописано је да, поред случајева престанка радног односа по сили закона утврђених другим прописима, полицијском службенику, односно другом запосленом радни однос у Министарству престаје кад му надлежни орган утврди право на пензију у складу са законом - даном правоснажности решења.

Како првостепеним решењем, због утврђеног права на пензију у складу са законом, тужиоцу радни однос престаје са даном 13.10.2015. године, првостепеним решењем је, по оцени Управног суда, повређена цитирана одредба члана 167. став 3. Закона о полицији, према којој је тужиоцу радни однос могао да престане тек након правоснажности решења којим му се утврђује право на пензију у складу са законом. Како тужени орган у поступку по жалби није отклонио повреду наведене законске одредбе, начињену првостепеним решењем, то је и сам повредио закон на штету тужиоца.

Са изнетих разлога, Суд је тужбу уважио и поништио оспорено решење одлучујући као у ставу I диспозитива, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање, а у поновном поступку тужени орган ће донети ново решење, у складу са примедбама Суда, у смислу члана 69. став 2. истог Закона.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора донета је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Управни суд је нашао да је захтев тужиоца основан, с обзиром да је тужилац у вези са покретањем управног спора, према тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени

гласник РС”, број 28/94...106/15), имао трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, као и трошкове за награду адвокату за састав тужбе, које је Суд на основу тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, број 121/2012), одредио у износу од 16.500,00 динара, те је одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде, тужиоцу досудио укупне трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.10.2017. године, II-4 У.16451/15

Записничар
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправља
управитељ писарнице
Дејан Шурин

AJ

